

V. Plenarforsamlingen.

Argentina, Belgien, Brasilien, Bulgarien, Cameroun, Canada, Chile, Colombia, Cuba, Danmark, Elfenbenskysten, Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig, Ghana, Guinea, Indien, Indonesien, Irak, Iran, Italien, Japan, Kuwait, Nederlandene, Nigeria, Pakistan, Peru, Philippinerne, Polen, Rwanda, Schweiz, Somalia, Sovjetunionen, Spanien, Storbritannien, Sudan, Sverige, Tanzania, Thailand, Tjekkoslaviet, Trinidad/Tobago, Tyrkiet, Uruguay, USA, Østrig og Øvre Volta.

Valg af FNs højkommissær for flygtninge.

(Dagsordenens punkt 19).

Plenarforsamlingen genvalgte den 15. november 1968 Prins Sadruddin Aga Khan som flygtningehøjkommissær for 5-års perioden 1. januar 1969 til 31. december 1973.

Optagelse af nye medlemmer i De forenede Nationer.

(Dagsordenens punkt 20).

På Sikkerhedsrådets enstemmige anbefaling vedtog Plenarforsamlingen med akklamation henholdsvis den 24. september og den 12. november 1968 at optage Swaziland og Ækvatorial Guinea som medlemmer (res. 2376 og res. 2384).

Herefter omfattede FNs medlemstal ved 23. samlings slutning 126 stater.

4. internationale konference om fredelig udnyttelse af atomenergi.

(Dagsordenens punkt 21).

Plenarforsamlingen behandlede under et møde den 16. december 1968 spørgsmålet om afholdelse af en 4. international konference om fredelig udnyttelse af atomenergi. For Plenarforsamlingen forelå et af Canada, Frankrig, Indien, Storbritannien og USA fremlagt resolutionsforslag, hvorefter Generalforsamlingen godkender de i generalsekretærens beretning indeholdte forslag. Samtidig anmodes generalsekretæren om med bistand fra FNs videnskabelige rådgivende komité, i nært samarbejde med IAEA og efter konsultation med relevante sær-

organisationer, at forberede afholdelsen af „Den 4. internationale konference om fredelig udnyttelse af Atomenergi“ i Genève for en periode på 8 til 9 hverdage på et passende tidspunkt i 1971, at forberede en konference, som fuldt ud opfylder de i resolution 2309 (XXII) opstillede målsetninger, men som samtidig skal være mere begrænset i omfang og omkostninger end konferencen i 1964, og således, at udgifterne for FN holdes på et minimum. Endelig anmodes generalsekretæren om til 24. Generalforsamling at udarbejde en fremskridtsrapport om konferenceforberedelserne samt et omkostningsoverslag.

Resolutionsforslaget blev gjort til genstand for en kortvarig drøftelse, hvorunder samtlige 6 talere støttede forslaget. Canada påpegede risikoen for, at en for omfattende dagsorden ville kunne mindske konferencens effektivitet. USA fremhævede konferencens øgede betydning efter ikke-spredningsaftalens vedtagelse.

Sovjetunionen understregede, at alle stater skulle have lige adgang til at deltage i konferencen uden hensyn til, om de var medlemmer af FN eller særorganisationerne. Sovjetunionen kunne i særdeleshed ikke acceptere nogen diskrimination over for Den demokratiske tyske Republik og fremhævede, at desto større kredsen af deltagende lande var, desto større resultater kunne man forvente af konferencen.

Resolutionsudkastet vedtoges enstemmigt af Plenarforsamlingen den 16. december 1968 (res. 2406).

Installation af udstyr til mekanisk stemmeafgivning.

(Dagsordenens punkt 22).

Plenarforsamlingen tog på et møde den 16. december 1968 generalsekretærens beretning vedrørende installation af udstyr til mekanisk stemmeafgivning til efterretning uden debat og afstemning.

Generalsekretæren vil herefter fortsætte sine bestræbelser på at tilvejebringe de fornødne data med henblik på at kunne fremsætte en konkret indstilling til Generalforsamlingen vedrørende køb eller leje af mekanisk afstemningsudstyr til et eller to udvalgs mødelokaler i FNs hovedkvarter.